

partierne meget. Men når vi ikke er bekymrede over udligningen, er det, fordi det viser sig, at det, når man tager dette lovforslag sammen med strukturreformen, altså de nye kommuner, så vil være sådan, at den største variation fra den nuværende kirkeskatteprocent vil være 0,05 pct.

Så der er altså ikke tale om, at skatten vil stige nogle procentpoint, som fru Bente Dahl kom til at sige. Den højeste variation vil være 0,05 pct., og jeg kan i øvrigt tilføje, at det især vil være små øer, som vil få kirkeskattenedsættelser, og at det især vil være større byer med lave kirkeskatteprocenter, som får en lille stigning. Derfor er jeg ret rolig, når det gælder udligningen.

Jeg er også glad for det, der er blevet sagt om, at vi her prøver at få styr på Fællesfonden ved at normalisere de forskellige ting, som Fællesfonden finansierer: forsikring, pension osv.

Og jeg vil godt understrege over for fru Karen J. Klint, at vi ikke forgriber os på gravstedskapitalerne. Det er blot den likviditet, der opstår, ved at man lader pengene komme til udbetaling, samtidig med at de bliver brugt. Det er blot den likviditet, som kan bruges til at opveje de øvrige konsekvenser af især omlægningen af pensionsbetalingerne.

Kl. 17.10

Som sagt synes jeg, at der virkelig er noget at drøfte i udvalget og også ved de forhandlinger, vi skal have. Jeg tror, vi kan få et meget bredt flertal.

De eneste talere, som har stillet sig lidt udenfor, er naturligvis hr. Jesper Langballe og hr. Søren Krarup. Og det har jeg forstået er ud fra en frygt for, om vi nu i virkeligheden er ved at skille stat og kirke, og om disse midlertidige præster, eller rettere sagt, om disse præster, der ansættes i stillinger, der muligvis er midlertidige, nu vil blive nogle andenrangspræster, som er nødt til at tale menigheden efter munden, fordi de ikke sidder på livstid i deres stillinger.

Jeg respekterer holdningen, og jeg tager det som en understregning af noget, der er meget vigtigt i vores folkekirkeordning, men jeg synes, at bekymringen er vel overdrevet, fordi jeg jo netop, og rent ud sagt på foranledning af så vel fru Charlotte Dyremose som hr. Søren Krarup og hr. Jesper Langballe, har lagt meget vægt på her i den endelige udformning, at man kun kan komme af med den midlertidige præst, hvis man nedlægger hele den midlertidige stilling. Man kan ikke bare året efter genoprette den med en ny præst.

Derved synes jeg at vi har fået en garanti for, at disse ekstra præster er lige så gode, og at de er så trygge i deres stilling, som de nu kan være, hvis der overhovedet skal komme noget ud af ordningen. For hvis det er en evighedsstilling, eller i hvert fald en livstidsstilling, menighedsrådet skal skaffe penge til ved at spare andre steder, så tror jeg ikke, der bliver ret mange stillinger ud af det.

Jeg kan forstå på Præsteforeningen, som jo har kørt noget, der næsten ligner en kampagne her i efteråret, at der er mange præster, der er temmelig trætte af at passe to embeder, og at nogle også mener, at de generelt er nedslidte. Så er løsningen jo at få lidt flere præstestillinger, og her kommer regeringen så med et forslag til, hvordan man uden kirkeskattestigninger kan få nogle ekstra præstestillinger. Og hvis det skal blive til noget, så nytter det ikke noget, at det kun er livstidsstillinger, man kan ansætte i, for så bliver det til for lidt. Det er i hvert fald det, der er afgørende for, at vi i regeringen eller i regeringspartierne har fremlagt denne model.

Men som sagt, det skulle ikke undre mig, om vi alligevel alle sammen kan blive enige, når vi nu har drøftet det igennem, og derfor vil jeg godt takke samtlige ordførere for både en god debat og en meget konstruktiv holdning til de ting, der foreslås.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Kirkeministeren nævnte selv kommunalreformen i sin tale nu, og det får mig så til netop at sige, at det er en af de der frustrationer eller kritikpunkter, vi har, nemlig hvorfor vi ikke får lovforslaget i en samlet pakke, f.eks. også med ændringer til provstigrænser eller andre forhold.

I lovforslaget her opererer man stadig væk med stiftsøvrigheden, men har vi nogen garanti for, at det begreb overlever, når vi skal have implementeret kommunalreformen helt? For hvem er så den tredje part i stiftsøvrigheden eller den udefrakommende part i stiftsøvrigheden? Det mangler vi også en drøftelse af, så der er nogle ting i det her lovforslag, som også hænger an på kommende lovforslag.

Og så vil jeg godt lige gentage mit spørgsmål om, hvorvidt en åremålsansat præst ikke er væsentlig dyrere end en traditionelt ansat præst. Hvis det her bare handler om at få flest mulige præster ud af det hele, skulle vi måske have brugt den gammeldags model, altså den nuværende model.